

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 91/17
V Luxemburgu 6. septembra 2017

Rozsudok v spojených veciach C-643/15 a C-647/15
Slovensko a Maďarsko/Rada

Súdny dvor zamietol žaloby Slovenska a Maďarska proti dočasnému mechanizmu povinného premiestnenia žiadateľov o azyl

Tento mechanizmus skutočne a primeraným spôsobom prispieva k tomu, aby mohli Grécko a Taliansko čeliť dôsledkom migračnej krízy z roku 2015

Ako odpoveď na migračnú krízu, ktorá zasiahla Európu počas leta 2015, Rada Európskej únie prijala rozhodnutie¹, ktorého cieľom je pomôcť Taliansku a Grécku čeliť masívnemu prílevu migrantov. Toto rozhodnutie predpokladá počas obdobia dvoch rokov premiestnenie 120 000 osôb, ktoré jednoznačne potrebujú medzinárodnú ochranu, z týchto dvoch členských štátov do iných členských štátov Únie.

Napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na základe článku 78 ods. 3 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že „ak sa jeden alebo viac členských štátov ocitne v núdzovej situácii v dôsledku náhleho prílevu štátnych príslušníkov tretích krajín, môže Rada na návrh Komisie prijať dočasné opatrenia v prospech dotknutého, respektíve dotknutých členských štátov. Uznáva sa po porade s Európskym parlamentom“.

Slovensko a Maďarsko, ktoré rovnako ako Česká republika a Rumunsko hlasovali v rámci Rady proti prijatiu tohto rozhodnutia², sa na Súdnom dvore domáhali jeho zrušenia, pričom uviedli jednak dôvody, ktoré majú preukázať, že pri jeho prijímaní došlo k procesným vadám alebo k výberu nesprávneho právneho základu, a jednak, že toto rozhodnutie nebolo vhodné ako reakcia na migračnú krízu, a ani potrebné na tento účel.

Do konania na Súdnom dvore vstúpilo v jeho priebehu Poľsko ako vedľajší účastník konania na podporu Slovenska a Maďarska, zatiaľ čo Belgicko, Nemecko, Grécko, Francúzsko, Taliansko, Luxembursko, Švédsko a Komisia vstúpili ako vedľajší účastníci konania na podporu Rady.

Svojím rozsudkom vyneseným v dnešný deň **Súdny dvor žaloby podané Slovenskom a Maďarskom zamietol v celom rozsahu.**

Súdny dvor najprv vyvrátil tvrdenie, že sa mal uplatniť legislatívny postup³, a to z dôvodu, že článok 78 ods. 3 ZFEÚ obsahuje požiadavku konzultácie s Európskym parlamentom pri prijímaní opatrenia podľa uvedeného ustanovenia. V tejto súvislosti Súdny dvor konštatuje, že legislatívny postup sa uplatní len v prípade ustanovenia Zmlúv, ktoré na takýto postup výslovne odkazuje. Článok 78 ods. 3 ZFEÚ však neobsahuje žiaden výslovný odkaz na legislatívny postup, takže napadnuté rozhodnutie **mohlo byť prijaté v rámci nelegislatívneho postupu**, a preto predstavuje nelegislatívny akt.

V rovnakom kontexte Súdny dvor rozhodol, že článok 78 ods. 3 ZFEÚ umožňuje inštitúciám Únie **prijať všetky potrebné dočasné opatrenia ako účinnú a rýchlu odpoveď na núdzovú situáciu v dôsledku náhleho prílevu vysídlených osôb**. Tieto opatrenia môžu tiež zaviesť výnimky z legislatívnych aktov, a to osobitne pod podmienkou, že takéto výnimky budú ohraničené

¹ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2015/1601 z 22. septembra 2015 o zavedení dočasných opatrení v oblasti medzinárodnej ochrany v prospech Talianska a Grécka (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 80).

² Fínsko sa počas hlasovania zdržalo, zatiaľ čo ostatné členské štáty hlasovali v prospech prijatia rozhodnutia.

³ Riadny legislatívny postup alebo mimoriadny legislatívny postup podľa článku 289 ZFEÚ.

z hľadiska rozsahu ich materiálnej aj časovej pôsobnosti a že ich cieľom ani dôsledkom nebude trvalé nahradenie alebo zmena legislatívnych aktov, čo je v prejednávanej veci splnené.

Súdny dvor tiež spresňuje, že keďže napadnuté rozhodnutie predstavuje nelegislatívny akt, **na jeho prijímanie sa nevzťahovali požiadavky na účasť národných parlamentov, ani na verejný charakter zasadnutia a hlasovania Rady** (vzťahujúce sa len na legislatívne akty).

Súdny dvor ďalej uvádza, že časový rozsah pôsobnosti napadnutého rozhodnutia (konkrétne od 25. septembra 2015 do 26. septembra 2017) je presne vymedzený, takže nemožno spochybniť jeho dočasnú povahu.

Okrem toho Súdny dvor rozhodol, že **závery Európskej rady z 25. a 26. júna 2015**, podľa ktorých majú členské štáty rozhodnúť „konsenzom“ o rozdelení osôb, ktoré jednoznačne potrebujú medzinárodnú ochranu, a to pri „zohľadnení špecifickej situácie každého členského štátu“, **nemohli brániť prijatiu napadnutého rozhodnutia**. Tieto závery sa totiž vzťahovali na iný návrh premiestnenia, ktorý sa ako reakcia na prílev migrantov konštatovaný v prvých šiestich mesiacoch roku 2015 týkal rozdelenia 40 000 osôb medzi členské štáty. Tento návrh bol predmetom rozhodnutia 2015/1523⁴, a nie rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté v prejednávanej veci. Súdny dvor dodáva, že Európska rada nemôže v žiadnom prípade zmeniť pravidlá hlasovania stanovené Zmluvami.

Ďalej Súdny dvor konštatuje, že aj keď boli v pôvodnom návrhu rozhodnutia predloženom Komisiou vykonané podstatné zmeny, najmä také, ktoré sa týkali realizácie požiadavky Maďarska, aby nebolo uvedené na zozname členských štátov, ktoré sú príjemcami pomoci z mechanizmu premiestnenia⁵ a jeho zaradenia medzi členské štáty premiestnenia, **Parlament bol o týchto zmenách riadne informovaný pred prijatím jeho uznesenia zo 17. septembra 2015**, čo mu umožnilo vziať ich v tomto uznesení na vedomie. Súdny dvor v tejto súvislosti zdôrazňuje, že ďalšie zmeny vykonané po tomto dátume neovplyvnili samotnú podstatu návrhu Komisie.

Súdny dvor ďalej rozhodol, že **Rada nebola povinná prijať napadnuté rozhodnutie jednomyseľne**, aj keď sa vzhľadom na už spomenuté zmeny musela odchýliť od pôvodného návrhu Komisie. Súdny dvor totiž konštatuje, že Komisia schválila zmenený návrh prostredníctvom dvoch svojich členov, ktorým na to udelilo oprávnenie Kolégium komisárov.

Okrem toho sa Súdny dvor domnieva, že mechanizmus premiestnenia vytvorený napadnutým rozhodnutím **nepredstavuje opatrenie, ktoré by bolo zjavne nevhodné na to, aby prispelo k dosiahnutiu ním sledovaného cieľa**, ktorým je pomôcť Grécku a Taliansku zvládnuť dôsledky migračnej krízy z roku 2015.

Súdny dvor v tejto súvislosti uvádza, že **platnosť rozhodnutia nemožno spochybňovať na základe retrospektívnych úvah týkajúcich sa miery jeho účinnosti**. Pokiaľ má totiž normotvorca Únie posúdiť budúce účinky novej právnej úpravy, jeho posúdenie možno spochybniť len vtedy, ak sa javí ako zjavne nesprávne vzhľadom na skutočnosti, ktoré mu boli známe v čase prijatia tejto právnej úpravy. O takýto prípad však v prejednávanej veci nejde, keďže Rada vykonala na základe detailného preskúmania dostupných štatistických údajov objektívnu analýzu očakávaných účinkov tohto opatrenia na dotknutú núdzovú situáciu.

V tejto súvislosti Súdny dvor osobitne podotýka, že nízky počet doposiaľ uskutočnených premiestnení na základe napadnutého rozhodnutia možno vysvetliť celým súborom prvkov, ktoré Rada v čase jeho prijatia nemohla predvídať, a **medzi ktoré patrí osobitne nedostatok spolupráce zo strany niektorých členských štátov**.

⁴ Rozhodnutie Rady zo 14. septembra 2015 o zavedení dočasných opatrení v oblasti medzinárodnej ochrany v prospech Talianska a Grécka (Ú. v. EÚ L 239, 2015, s. 146).

⁵ Maďarsko potvrdzuje, že odmietlo byť označené za členský štát benefitujúci z mechanizmu premiestnenia, aby sa vyhlo tomu, že by bolo pokladané za členský štát zodpovedný za preskúmanie žiadostí o azyl, ktoré majú byť podané v členskom štáte, kde migranti skutočne vstúpili na územie Únie.

Súdny dvor napokon konštatuje, že Rada sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že **cieľ sledovaný napadnutým rozhodnutím nebolo možné dosiahnuť prostredníctvom menej obmedzujúcich opatrení. Preto Súdny dvor rozhodol, že Rada neprekročila rozsah svojej širokej miery voľnej úvahy**, keď dospela k záveru, že mechanizmus zavedený rozhodnutím 2015/1523 týkajúci sa premiestnenia 40 000 osôb na dobrovoľnom základe, nie je postačujúci na zvládnutie bezprecedentného prílevu migrantov, ku ktorému došlo v priebehu júla a augusta roku 2015.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106